

[Poulsgaard]

på et sidespor også i den forbindelse, ville der ikke ske nogenting ved det.

Tinning (VS):

Hvis der skulle være kommet nye tilhørere til, siden vi sidst havde en idrætsdebat, vil jeg gerne starte med at slå fast – det er efterhånden blevet en tradition – at VS i princippet ikke har noget imod eliteidræt, men faktisk på mange måder ønsker at støtte eliteidræt, hvis der skulle være nogle, der stadig væk ikke ved det.

Grunden til, at vi vil gøre det, er først og fremmest, at vi mener, at når det nu er sådan, at der faktisk er en underholdningsværdi i den eksisterende eliteidræt, når det nu er sådan, at vi faktisk bliver fascineret af den, når det nu er sådan, at jeg faktisk hører til dem, der tossede rundt nede i Frankrig her i sommer, så kan vi lige så godt sige: o.k., det vil vi gerne have, men selvfølgelig skal de udøvere, vi vil have til at underholde os, have nogle ordentlige vilkår, og det er afgørende for os som det ene. Det andet, der er afgørende, er, at vi også kan bruge eliteidrættens, som andre også har nævnt det, til at udvikle andre former for kropsudtryk, andre former for kropskultur, selvfølgelig forudsat, at kommercialiseringen ikke lægger sin klamme hånd hen over det hele.

Det er præcis på den baggrund, at det foreliggende lovforslag er en kedelig omgang, for hvad er det, det består af? Forslaget består reelt af to dele: dels et forholdsvis solidt pengørør, som går fra et sted i statskassen og over til noget, der formentlig kommer til at hedde Team Danmark, og i det rør løber millionerne, plut, plut! Kulturministeren har ikke noget imod det, synes, det er en god idé, snakker ikke om kompenserende besparelser – det løber bare.

Ved siden af det har lovforslaget en lang række løse bemærkninger. Kulturministeren ved godt, at man i vore dage skal sige socialt og samfundsmæssigt forsvarlig, når man siger eliteidræt, så det gør kulturministeren, men siger i øvrigt ikke noget som helst om, hvad det skulle betyde. I lovforslaget tales der om langsigtede hensyn til den enkelte udøver. Der tales om bedre muligheder for at kombinere en eliteidrætskarriere og uddannelse, om bedre muligheder for at have en normal tilknytning til arbejdsmarkedet, når

man er eliteidrætsudøver, og alt sådan noget. Men det, som er vigtigt, er, at der faktisk ikke i bemærkningerne til dette lovforslag står ret meget om, hvad de dele betyder.

Så står der, som der naturligvis også skal stå, at det må sikres, at eliteidrætsudøveren ikke som modydelse for den økonomiske støtte må kunne udsættes for kommercielt misbrug i forbindelse med markedsføring af produkter eller meninger.

Det siger sig selv, at der ikke er nogen, der går ind for kommercielt misbrug. Selv nogle folk som dem, der sidder i toppen af Team Danmark, går jo ikke ind for kommercielt misbrug. Forskellige reklamefolk og sådan nogle går heller ikke ind for kommercielt misbrug. Der er jo ikke nogen, der går ind for kommercielt misbrug. Derfor er det også vigtigt at finde ud af, hvad kommerciel brug er, og hvordan vi sikrer, at det ikke bliver kommercielt misbrug, og hvad der er kommercielt misbrug.

Kommercielt misbrug har vi da heldigvis nogle eksempler på, så dér kan vi starte. Vi ved da godt, at man siger til folk: ved du hvad, jeg skal nok som sponsor støtte din klub, jeg vil bare have som betingelse for at give dig nogle penge, at du render rundt med min reklame på din trøje og ikke med noget andet. Ikke med en mærkat, hvor der står et eller andet, f.eks. »Idræt for fred« eller »NATO for fred«, det er for så vidt ligegyldigt. Folk må ikke løbe med sådan noget, og derudover skal folk i øvrigt lade være med at mene noget, som sponsoren finder det er upassende bliver sat i forbindelse med sponsoren selv. Ja men er det ikke kommercielt misbrug? Er det ikke sådan, at et mindstekrav, vi kan stille til eliteidrætsudøvernes vilkår, og da især hvis vi skal give, jeg ved ikke hvor mange millioner til det, må være, at de folk har lov til at have en mening, at de folk har lov til at fungere som mennesker, kort sagt, at de folk har lov til ud over at bruge kroppen også at bruge hovedet? Jo, det mener vi er et rimeligt mindstekrav, og det er den helt afgørende kritik mod dette; der er lige præcis ikke det, der ligner sikring mod det såkaldte kommercielle misbrug.

Der er desværre oven i købet indbygget en mekanisme, som forstærker mulighederne for kommercielt misbrug, og det er i finansieringssiden, for, som andre også har nævnt det, i det øjeblik forretningen går rigtig godt